

Смерть московській комуністичній тиранії!

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ

№ 2

Листопад

1953

До українців,

СОЛДАТ, МАТРОСІВ І ОФІЦЕРІВ СОВЕТСЬКОЇ АРМІЇ І ФЛОТА

Дорогі Товариші! Дорогі Друзі!

7 листопада 1953 року є 36-та річниця великої антинародної жовтневої контрреволюції.

Вона є велика тому, що дійсно невимовно великі страждання український народ пережив на великих просторах нашої Батьківщини з часу жовтня 1917 року

Вона є антинародня, бо вона спрямована не тільки на пригнічення, але на фізичне винищення цілих народів і націй, дорогою злочинів проти людства.

Це є контрреволюція, бо жовтень 1917 року брутальною силою і підступом забрав від українського і інших народів всі національні і соціальні права здобуті ними в лютневій революції того ж 1917 року, коли була розбита тюрма народів — російська царська імперія.

Для нас, українців, ця 36-та річниця є ювілеєм негасимої, кривавої боротьби за відновлення своєї самостійної держави Української Народньої Республіки, замість колонії Москви — фіктивної держави УСССР, ювілеєм боротьби за демократію проти комуністичної диктатури, за вільну працю і вільну творчість проти невільництва. За дійсну соціальну справедливість проти експлуатації людини державою і людини людиною.

Ця річниця наближає нас до світанку нашого визволення, бо ми живемо в останній стадії советського імперіалізму, в добу вмираючого комунізму. Для них, комуністичних диктаторів, це 36-та річниця боротьби з народами і націями, свєюю об'єднаними в ССССР. Ювілей боротьби з робітникам, селянами й інтелігенцією всіх поневолених ними народів, що прагнуть нормальних людських умов життя і праці. Для них це ювілей боротьби за владу всіма засобами і шляхами, для нас — час наближення кінця їх панування, наближення часу зникнення комунізму і як теорії і як практики.

З ЯКИМ НАСЛІДКАМИ ПРИЙШОВ КОМУНІЗМ В БУДІВНИЦТВІ „КОМУНІСТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА“ ДО 36-ї РІЧНИЦІ?

Комунізм не витримав „мирного змагання двох систем: соціалістичної і капіталістичної“, про яке говорив ще Сталін і тепер повторює його вірний учень Маленков.

Можна твердити, що економічна система Заходу не є ідеальною системою подови людського життя. Але в порівнянні з „соціалізмом“ Маленкова є правдивий рай для працюючих. Економічна система Заходу має багато негативних сторі. Але капіталізм, всупереч твердженням комунізму, не тільки не сприяв „пролетаризації мас“, а пішов шляхом демократизації своєї економіки і тому забезпечує працюючим правдиві демократичні права, розвинуте соціальне законодавство і високий життєвий рівень.

Комунізм, згідно з своєю ідеологією, пішов дорогою диктатури, тоталітаризму і в економіці і тому приніс працюючим духове й економічне кріпацтво та злудні.

36-ту річницю жовтня наш народ, як і інші уярмлені комунізмом народи, зустрічають знову як раби, приковані законами і постановами „партії і уряду“ до місця праці і не мають права за власним бажанням його змінити. Наші діти, діти працюючих, тейпер, як і раніше, силою відриваються від родини й мобілізуються до т. зв. „трудоких резервів“, ремісничих шкіл, тощо. Там їх намагаються виховувати як ворогів власного народу і зробити з них резерви для комунізму.

Якими успіхами може похвалитися комунізм 7 листопада 1953 року в питанні відбудови своєї економіки після 2-ї світової війни, в своєму змаганні з демократичним світом?

Не роздуті числа фальшованого виконання 5-тирічних планів, але кількість споживання продуктів населенням — продовольчий баянс країни — визначає добробут і життєвий рівень народів. США в 1953 р. перевищили на 20% свій довоєнний продовольчий баянс. Знищені 2-ою світовою війною країни Західної Європи в цілому перевищили продуктивність довоєнного рівня на 2%. Окремі країни, як Західна Німеччина, Англія, Бельгія і інші ще на багато більше. Як наслідок цього, маси американських і західно-європейських працюючих живуть краще, ніж привілейовані одиниці т. зв. „героїв соціалістичної праці“ у нас на батьківщині. Україна, колишне джерело постачання цілої царської російської імперії, сьогодні не може прогодувати своїх власних синів. Ввесь Советський Союз разом з опанованими ним країнами Східної Європи стоїть під загрозою справжнього голоду.

„Рівень виробництва сільськогосподарчих продуктів не задовольняє вимоги споживача“. „Поголів'я худоби не досягнуло довоєнного рівня“. „Причина низьких врожаїв — низька якість праці колгоспів, совгоспів і МТС“.

Ці факти не є наклеом на „соціалістичне сільське господарство Советського Союзу, що створене і скріплене під керівництвом комуністичної партії“. Це власні слова першого секретаря комуністичної партії Микити Хрущова на пленумі ЦК комуністичної партії СРСР у вересні ц. р. Самі ці змуснені признання ми всі читали в московських „Правді“ та „Ізвестіях“ від 13.9.1953 року.

Ось це і є ті успіхи, за якими приходять комунізм в СРСР до своєї 36-ї річниці. Це і є підсумки мирного змагання між комунізмом і демократією. Саме це і характеризує „перемогу соціалістичного сільського господарства над дрібнотоваровим селянським і над великим капіталістичним“, як це заявив, впадши в самопротиріччя, Хрущов в своїй промові на пленумі ЦК. Таке становище сільського господарства завдяки колгоспному рабству визначило загальний катастрофальний стон всього народнього господарства і катастрофально низький рівень життя працюючих мас в СРСР.

Дорогі Товариші!

Що змінилося з дня смерті Сталіна і по якій дорозі йдуть його спадкоємці? Чи існує „новий курс“ комунізму і що від нього можуть чекати українці, білоруси, кавказці й інші народи? На що може сподіватись російський народ?

7 листопада в Москві на трибуні „вождів“ будуть приймати парад старі знайомі, організатори і керівники винищення народів та пригнічення людства. Тільки замість Сталіна на трибуні буде його колишня права рука — Маленков і замість Берії — його помічник Круглов. На цьому й кінчаються всі зміни з дня смерті Сталіна.

Дорогі Друзі!

Не вірте обіцянкам тих, хто разом з Сталіном несуть не тільки історичну, але й кримінальну відповідальність за злочини проти людства, за злочини проти народів. Ті незначні поступки, які під тиском обставин мусили зробити уярмленим народам сталінські спадкоємці, не є ніякий „новий курс“, або послаблення диктатури. Такі мікроприємства, як зниження цін, амністия для кримінальних злочинців і дрібних службових порушень, знесення сільськогосподарського податку й інші, були і є конечні для відпруження атмосфери незадоволення підсоветських народів і разом з тим були і є потрібні для

створення й підтримки популярності непопулярних учнів і спадкоємців Сталіна. Тактика Сталіна, поступитися незначним, щоб утримати головне — владу, сьогодні відновлена Маленковим.

Товариші! Солдати, Матроси, Офіцери, Генерали!

Ніякі обіцянки і ніякі поступки не можуть звільнити нас від ярма комунізму. Ті крихти, що під нашим тиском нам дають сьогодні, завтра заберуть, як це вже було й раніше. Щоб визволитися від терористичної комуністичної системи ми мусимо усунути саму причину нашого поневолення.

МИ МУСИМО ЗНИЩИТИ КОМУНІСТИЧНУ ДИКТАТУРУ!

„Новий уряд“ Маленкова, де сидять всі старі помічники Сталіна, прокує нову світову війну. Ті самі люди, що керують сьогодні, зробили агресію в Кореї. Своєю злочинною зовнішньою політикою, вони, під акомпанієментам промов і пісень за мир, гарячково виробляють зброю і провокують заворушення в цілому світі. Демократичний світ роззброївся ще в 1946 році, відразу після закінчення війни, і тільки злочинна політика комунізму привела до нового озброєння, до створення Атлантийського воєнного договору країн демократії і до оборонних міроприємств.

Ви, як вояки совєтської армії, знаєте краще за інших, що ту армію учять не оборонятись, а нападати. Останні маневри, що закінчилися 10 січня цього року на Україні біля Кам'янець-Подільська під командою маршала Конєва, були репетицією нападу. Ви знаєте, що вся праця і накази по армії спрямовані на підсилення міроприємств для агресії, для підбюю других народів й захоплення чужих земель. Армії СССР і його сателітів в мирний час досягли більше як 8,5 мільйонів вояків. Уряд Маленкова дав директиву в першу чергу продукувати ту зброю, яку вживається більше при наступі ніж для захисту. Тому за рахунок товарів споживання продукуються і будуть продукуватися в першу чергу тяжкі танки і бомбардувальна авіація.

Ця війна буде атомовою війною — катастрофою для всього людства, в наслідок якої може не бути ні переможців ні переможених. Але це не може зупинити войовничого комунізму, бо на плях війни його штовхає власна слабкість. Комунізм не може витримати мирного змагання з демократією і не може в нових обставинах довго тримати під-совєтські народи в ізоляції від вільного світу. З другого боку, він не може відкрити свої кордони в світ, де панує свобода і добробут населення. Комунізм не може допустити, щоб поневолені ним народи порівнювали життя у себе і в други. Як колись російський цар Микола II шукав виходу в переможній війні, те саме шукає тепер комунізм. Але не атомні бомби, танки і літаки будуть вирішувати долю народів. Їх долю будуть вирішувати люди. Ті люди, в чіях руках ті бомби, танки і літаки будуть.

Весь вільний світ піднявся проти злочинного комунізму. Комуністично-корейський і польські пілоти на совєтських літаках МІГ-15 перелітають на Захід. Туди ж втікають солдати, інженери, робітники і селяни з Чехії, Польщі, Мадярщини, Болгарії, України, Прибалтики та інших країн. Як Вам відомо, немало між цими втікачами і солдат та офіцерів совєтських окупаційних військ.

Ми були свідками героїчного повстання німецьких працюючих в червні цього року в Берліні і Східній Німеччині, проти злочинного комунізму. Вас змушували стріляти в німецьких робітників, селян, жінок і дітей, які борються не тільки за свою, але й за нашу волю.

Імперіалістичний комунізм зокрема, є вмираючий комунізм!

Але корчі комунізму можуть привести до катастрофи. Авантюристи з Кремля, рятуючи свою шкіру, йдуть на ризико атомової війни, бо вони не мають іншого виходу. Але для нас є інший вихід. Ми маємо можливість не допустити до атомової війни і раз на завжди визволитися від нелюдської тиранії.

Товариші! Друзі!

В лютому 1917 р. Волинський Гвардійський Полк, якого склад був виключно український, в Петрограді перший з усіх військових частин перейшов на бік народу. За ним пішли інші і тим було уможливлене повалення царату і тюрми народів — царської імперії.

Наслідуймо приклад наших батьків і братів з Волинського полку і будьмо перші в поваленні сучасних московських царів. Готуймося до того часу, коли обставини дозволять збройним повстанням скинути ярмо комунізму. Ми не сміємо допустити до атомної війни. Не сміємо допустити до того, щоб наші міста й села були ще раз спалені в попіл, наші родини — жінки й діти — були забиті або осиротілі.

На Захід нехай тікають тільки ті, кому загрожує небезпека від терористичний органів МВД. Решта мусить лишатись на своїх місцях і працювати для знищення комунізму і відновлення своєї власної української незалежної народної республіки. Борімося під гаслом: „Будемо бити ворога на окупованій ним нашій землі!“

Дорогі Брати! Друзі!

Для того, щоб бити ворога, організуйте між собою клітини Української Національної Гвардії, не більше як з 2-3 пілком надійних людей. Не ведіть ніких списків, але практичною працею допомагайте один другому в усіх міроприємствах боротьби проти комунізму. Працуйте разом з нашими братами білорусами, народами Кавказу та іншими. Притягайте до своєї боротьби і надійних росіян, які також борються за справедливість, за знищення комунізму і за розпад комуністичної імперії на вільні, самостійні, демократичні національні держави.

В серпні цього року солдатам і офіцерам советських окупаційних військ дана можливість мати деякий контакт з місцевим населенням. Тому, гідно репрезентуйте українську націю і використовуйте цю можливість для практичної антикомуністичної праці.

Червневі дні 1953 р. в Берліні і Східній Німеччині показали, що можливі і дальші виступи німецьких працюючих проти нелюдської комуністичної системи.

Українці!

Українські працюючі у військових шинелях не можуть і не будуть стріляти в німецьких працюючих, котрі демонструють проти народовбивців.

Допомагаючи тим, хто бореться проти комунізму, ми допомагаємо самі собі!

Геть антинародню жовтневу контрреволюцію!

Нехай живе Революція уярмлених комунізмом народів!

Українська Національна Гвардія
Головне Командування

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Групі солдат в Ляйпцігу:

Ваш лист отримали. Слідуючі листи надсилайте тією ж дорогою. Пояснюємо: УНГ є антикомуністичною військово-революційною організацією, яка об'єднує в своїх родах колишніх солдат і офіцерів Советської Армії і Флоту за кордонами ССРСР і солдат та офіцерів українців, що перебувають в рядах Сов. Армії в окупаційних зонах Німеччини та Австрії та на Україні, бійців колишньої Української Повстанської Армії та Народньо-Революційної Армії, колишніх солдат і офіцерів Армії Української Народньої Республіки під керівництвом св. п. С. Петлюри.

Українська Повстанська Армія та Українська Народня Революційна армія, основоположником яких був отаман Тарас Бульба-Боровець, в часі другої світової війни боролася на два фронти, проти гітлерських і комуністичних загарбників.

Командувачем УНГ і є, власне, основоположник згаданих повстанських загонів — отаман Тарас Бульба-Боровець.

Лейтенанту *.. Берлін-С.

Дякуємо за інформацію. Робіть так далі. Пошту пересилатимемо тим самим шляхом. Лист видрукуємо в наступному числі.